

mærket, at det er et Beviis, der ikke har Noget at bethyde. Men det har særdeles Meget at bethyde, idet det der er fastsat, at med Hensyn til Pensionsberegningen skulle disse Indtægter betragtes som fast Gage, saa det ikke lader sig svække paa den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører vil gjøre det ved at sige, at det ikke er uvisse Indtægter, thi Jorden er vis nok. Ja, det er Noget, som ogsaa er tvivlsomt; Jorden er vis nok, men det er her ikke Tale om, thi her er Spørgsmaal om de Indtægter, de Paagjældende have ved Brugen af Jord, og herom gjælder det Samme i Pensionsloven som f. Ex. om fri Bolig, der ogsaa er en meget vis Indtægt; men de Indtægter, som § 2 i Retsbetjentenes Lønningslov saaledes fastsætter at skulle betragtes med Hensyn til Pensionsberettigelse som fast Gage, faae derved ligefrem en anden Egenstah end de Indtægter, som Pensionsloven omtaler, skjøndt de forresten falde sammen med dem. Der er dog den store Forskjel, at i Pensionsloven regnes de kun tildeels med, men her er det ligefrem givet, at de skulle tages fuldstændigt med, og dette er skeet, fordi man er gaaet ud fra den Forudsætning, at de i det Hele skulle betragtes som fast Lønning, og at Afdrag kun skal finde Sted af andre Hensyn. — Da jeg først havde Ordet, lagde jeg stor Vægt paa, at Udvalget har forandret sin Opfattelse af Forholdet siden anden Behandling, og jeg fandt navnlig deri en Støtte for det Haab, jeg nærede, at Thingets Medlemmer ved Overveelse kunde være komne til en anden Anskuelse end den, som gav sig tilkjenende ved Afstemningen under anden Behandling, fordi Spørgsmaalet naturligt kunde give Anledning dertil, ligesom ogsaa Udvalget har lempet og forandret sin Opfattelse. Jeg maa bestemt fastholde, at det ikke er grundet i Misforstaaelse fra min Side, naar jeg har sagt, at der er foregaaet, hvad Endringsforslaget viser, en Forandring i Udvalgets Fleertals Opfattelse. De Ord, som under anden Behandling bleve benyttede af den ærede Ordfører paa Udvalgets Vegne, vare: „Det kommer an paa, hvor Hovedindtægten falder; udredes den af Statskassen, faaer Embedsmanden Sædtillæg af sin hele Løn, udredes den ikke af Statskassen, faaer han slet intet Tillæg“. Nu vil jeg spørge

det høitæredede Thing, om der kan være Mobsætning mellem Andet end, om Hovedindtægten udredes af Statskassen eller ikke. Men det er ikke saaledes i Endringsforslaget; deri opstilles en Mobsætning mellem Naturalhjælp paa den ene Side og — paa den anden Side — en Lønning, som udredes af Statskassen, samt de Indtægter, som Embedsmanden hjemme oppebærer i Sportler, men som ikke have deres Oprindelse fra den egentlige Sportellovgivning, som f. Ex. Meddelelse af Borgerklub og Næringsbeviis o. desl., og idet der i Endringsforslaget er opstillet denne Mobsætning, medens der ved anden Behandling kun var opstillet en Mobsætning mellem Statskasse- og Ikkestatsskaffeindtægt, saa antager jeg for afgjort, at hvad jeg har sagt ikke er begrundet i Misforstaaelse, men paa det, som foreligger fra Udvalgets Side.

Ordføreren: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Den ærede Ordfører har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren: Jeg tør ikke bestemt benægte, at jeg ved anden Behandling maaffee ikke har været helbig i mine Udtryk; men jeg tør bestemt paastaae, at det var Udvalgets Tanke, at § 3 i den almindelige Lønningslov skulde anvendes, og naar Endringsforslaget blev stillet saaledes, som det stillebes, var det under den Forudsætning, at Hjemmeindtægt faldt ind under Paragrafen, altsaa enten var Sportler eller Naturalhjælper eller Brug af Jorder. Da det imidlertid har viist sig, at det ikke er Tilfældet, har man forandret Endringsforslaget; man holder fremdeles fast paa, at Sædtillæget bør bestemmes efter, hvor Hovedindtægten falder, og et Beviis herfor er ogsaa, at Udvalget ikke ønsker, at der skal gives Sædtillæg til Amtsbirektøren i Randers.

Ministeren for Kongerigets særlige Finanter: Jeg maa tilstaae, at den Debat, som her finder Sted, i høi Grad interesserer mig, idet det er mig, som skal bringe den Lov i Anvendelse, om hvilken der er Tale,